

УДК 332.334

Т. В. Карпенко, студентка
Національний авіаційний університет, Київ

ПРОБЛЕМИ ІНТЕНСИВНОСТІ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ВИРОБНИЦТВІ ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Загальний земельний фонд Чернігівської області станом на 1.01.1999 р. складав 3190,3 тис. га, що становить 5,3% площі земельних угідь України. Найбільшими земельними площами володіють Козелецький, Чернігівський, Ріпкинський та Новгород-Сіверський райони.

У зв'язку із розвитком багатуокладної економіки в Україні зазнала зміни структура земель за формами користування і власності. До 1990 р. лише 5,9% сільськогосподарських угідь використовувалися як присадибні ділянки. Решта – 94,1% перебувала у користуванні державного сектору економіки. З 1991р. почався процес передачі частини земель сільськогосподарських підприємств у користування фермерським господарствам та населенню.

Щодо рівня продуктивності орних земель Чернігівської області, то він порівняно із середньоукраїнськими показниками є досить низьким. В північно-західній частині області на воднольодовикових та моренних відкладах залягають неоглеєні та оглеєні дерново-підзолисті ґрунти.

Сучасний стан земельних ресурсів області характеризується прискоренням розвитку ерозійних процесів. Причинами цього виступають не лише природні, а й антропогенні фактори (значна площа розораних земель, висока частка у структурі сівозмін просапних культур, недотримання елементарних правил обробітку ґрунту тощо).

Кризові процеси у суспільному житті зменшили увагу як господарських суб'єктів, так і органів державної влади до проблем охорони і раціонального використання земель. Курс на деспеціалізацію і самозабезпечення, пріоритет отримання миттєвого прибутку над потребою раціональної організації і збалансованого розвитку сільськогосподарського виробництва, порушення усталених сівозмін негативно позначаються на кількісних і якісних характеристиках земельного фонду. У зв'язку з цим надзвичайної актуальності набувають проблеми, пов'язані із раціоналізацією використання земельних ресурсів у аграрному секторі держави і регіонів. Чернігівщина належить до регіонів, де ця проблема стоїть особливо гостро і потребує негайного вирішення.

Науковий керівник – Т.В.Дудар, д.т.н. професор